

Vària

Sobre els casos ocorreguts a Berlín de la malaltia dels papagais i l'estat actual de les investigacions fetes sobre la Psittacosis

Dr. G. ELKELES

Núm. 4 - M. m. W. - 1930

L'ESSENCIA de la malaltia dels papagais està encara plena de nuvolositats. D'una quantitat, actualment ja molt gran, d'observacions antigues i modernes, ha resultat que ha coincidit l'estància d'un papagai en una casa, amb la malaltia d'algunes persones habitants en ella, malaltia relacionada amb el papagai o que només es propaga en l'habitació on l'esmentat animaló es troba. Però dels casos que han arribat al nostre coneixement, la major part de les vegades, però no sempre, els animals estaven visiblement malalts. Per tant, es dedueix de tot això, que l'origen de la infecció pot ésser també deguda a animals amb estat de latència de malaltia o de portadors de bacils. No se sap del cert si abans d'esclatar o un cop finides les manifestacions clíniques en aquests animals, si són ja contagiosos o quant de temps fa que ho porten. Els símptomes de malaltia d'aquests animals són, sobretot, les freqüents diarrees, apart de l'aspecte i comportament general. Amb tot, encara ens falta, fins ara, l'observació d'un símptoma més exacte i característic. El contagi del virus a la persona no succeeix solament pel contacte directe amb el bec i la llengua de l'animal, com aparentment sembla, sinó que també per l'aire, ja que per mitjà de crits, escopint i batent les ales amb violència estén el virus per l'habitació.

Descomptant un cas poc clar succeït ara farà mig any, a l'hospital de Sant Jordi d'Hamburg, els primers casos registrats foren els que tingueren lloc a casa d'un conegut geòleg berlinès a úl-

tims de novembre de l'any 1929, la família del qual s'encomanà la malaltia dels papagais, malaltia que no s'havia vist a Alemanya d'ençà de la de "Zülpich" (1909). El geòleg esmentat, en retornar d'un viatge que féu al Brasil, a la regió de l'Amazonas, portà d'aquelles terres dos papagais del front blau i dos lloros... Les bestioles foren installades al vaixell en un departament anomenat hivernacle i sota la vigilància del jardiner d'aquella nau. Dintre l'esmentat hivernacle i que per cert era molt reduït, el jardiner hi duia també quatre animals més de la seva propietat, dos dels quals donà a un comerciant de Lisboa i dos a un soci seu d'Hamburg. Dels dos animals que anaren a Lisboa no se n'ha sabut res més fins ara. Els dos que foren venuts a Hamburg, varen morir de diarrea, segons demostraren les investigacions fetes; i en la família que els posseïa, composta de marit i muller, no s'originaren malalties. El soci ja esmentat és a la vegada criador d'ocells, però té la tenda en un altre indret de la ciutat. El geòleg es preocup molt, durant la travessia, dels quatre animalons. En arribar a Hamburg se'n quedà dos i els restants en féu donació a una coneguda seva, la qual se'n reservà un i l'altre (R.) també el donà. D'aquestes quatre bestioles, tres emmalaltiren greument i finiren, l'última (R) no donà senyals d'estar malalta. A caas del geòleg, al cap de dues setmanes de la seva arribada, emmalaltiren ell, la seva dona, la filla gran i la petita, un estudiant que freqüentava la casa, la minyona i la modista, tots